

Samprotokol for Flst.-mødet d. 2/2-1924.

Karen Hessel: Efter nu at have aflagt Beretningen mener jeg det er rigtigt her at sige nogle Ord om vore indre Forhold, jeg mener det rigtigt, at vi her taler ud med hinanden, det er den eneste Maade, hvorpaa vi kan finde den rette Vej frem.

Da jeg i 1922 blev valgt til Formand, var det, fordi ingen af dem, man i første Række ønskede, vilde lade sig vælge. Jeg troede, jeg gjorde Foreningen en Tjeneste ved at pantage mig Arbejdet; men jeg havde dog ikke gjort det, hvis jeg ikke havde troet, at jeg kunde udføre et nyttigt arbejde for D.K. Da jeg i efteraaret 1923 tillige overtog Stillingen som F.U.s Formand, var det ogsaa af den Grund, at ingen anden vilde være det, og tillige fordi jeg i fuld Overensstemmelse med saavel Fru Arenholt som Fru Lemche, der begge har prøvet det, mente, at de to Stillinger bør forenes hos samme Person. Og efter at have prøvet det, mener jeg det i endnu højere Grad.

Som det fremgik af Protokollen for det konstituerende Møde, vakte det stærk Modstand fra nogle af Medlemmernes Side. Men jeg havde dog haabet, at vi af Hensyn til Foreningens Interesser kunde have samarbejdet i god Forstaaelse. Allerede det følgende F.U.-møde viste mig, hvor vanskelig Stillingen vilde blive for mig, der kom udefra og paa mange Maader var indarbejdet i en anden Praksis, en anden Arbejdsmaade end den, man fulgte i D.K. Jeg tilbød at bøje mig paa det første Konflikt punkt m.H.t. Protokollen, idet jeg troede at have Ret til at søge forandret, hvad jeg mente var upraktisk, og som jeg ogsaa har erfaret er upraktisk, af Hensyn til Flst.-medlemmer. Jeg skal nu ikke gaa videre ind herpaa. Gennem Protokollen har De vel nogenlunde faaet et Indtryk af, at dette modsætningsforhold, som der straks fra Begyndelsen af var mellem mig og nogle af F.U.s fremtrædende Medlemmer, efterhaanden har uddybet sig og strakt sig videre. Naturligvis maa jeg bære en Del af Skylden derved, men den hele! Nej, det har jeg ikke, saa stor er min Magt ikke.

Var der imidlertid ikke andet, var hele Spørgsmaalet let løst ved, at jeg gik af som Formand for F.U. og Flst., og det skulde jeg hellere end gerne. Men baade de Erfaringer jeg har gjort, naar jeg kom ud i Kredse, personlige Henvendelser jeg har faaet fra forskellige Sider og forøvrigt ogsaa noget af det, der fra Tid til an-